

**Jelentés a kórházak helyzetéről Németországban –
Krankenhaus-Report 2021 (7. rész):
Az ápolási otthonokban élők hospitalizációja, különös tekintettel az elesésre**
Wissenschaftliches Institut der AOK (WIdO) – Springer Verlag, Mai 2021

Kulcsszavak: kórházügy, ápolás, ápolási otthonok, elesés, hospitalizáció, Németország

Forrás Internet-helye:

https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-662-62708-2_14

14. 2. Az ápolási otthonokban élők hospitalizációja

2019. 12. 31-én 726.000 időskorú (60 év fölötti) személy élt teljeskörű bentlakásos tartós ápolást biztosító ápolási intézményben. Ezek 51%-a 85 éves vagy annál idősebb volt. 44%-uk a 4. és 5. ápolási fokozatba tartozott, tehát önállóságuk a legsúlyosabb mértékben károsodott. Az ápolási otthonokban élők több mint kétharmada demensnek számított.

2018-ban az ápolási otthonokban élők 21%-át negyedévente átlagosan legalább egy alkalommal kórházban kezelték. Minden negyedik kórházi eset (26%) ápolásra szoruló személy volt. Kórházi tartózkodásuk időtartama (kilenc nap) majdnem kétszer annyi volt, mint az ápolásra nem szorulóké (öt nap). Az ápolási otthonokban élő (60 év fölötti) személyek kórházi kezelésének leggyakoribb indikációi: kardiovaszkuláris betegségek, kiszáradás, tüdőgyulladás és combnyaktörés.

Az ápolási otthonokban élő személyek hospitalizációjára leggyakrabban a teljes mértékű bentlakásos tartós ápolás kezdeti időszakában, ill. valamivel haláluk előtt kerül sor. A hospitalizációk rátája az utolsó életévben meredeken növekedik: ebben az időszakban az ápolási otthonokban élők 74,3%-a legalább egy alkalommal kórházba kerül.

14. 3. Fókusz: Az ápolásban otthonokban élők elesés miatti hospitalizációja

14. 3. 1. Az elesés és az elesés kockázatát fokozó gyógyszeres kezelés az ápolási otthonokban

Az ápolási otthonokban egy-egy ápolásra szoruló személyre évente több mint két elesés jut. Egy aktuális szisztematikus vizsgálat szerint az időskorúak körében a csípőközeli törés kockázata kétszer akkora, mint azoknál, akik nem szorulnak ápolásra. A személyhez kötődő kockázatok (pl. kognitív korlátozottság) és környezeti veszélyforrások (pl. botlást okozó akadályok) mellett bizonyított, hogy bizonyos gyógyszerek (ún. *fall-risk-increasing drugs* – *FRIDs*) is növelik az elesés kockázatát. Ezek közé tartoznak az antidepresszánsok és az antipszichotikumok. A kutatások jelenlegi állása szerint a hipnotikumok/szedatívumok, benzodiazepinek, opioidok és antepileptikumok is növelik az elesés kockázatát. A *Deutsches Netzwerk für Qualitätsentwicklung in der Pflege (DNQP)* szerint a többszörös gyógyszerelés is kockázati tényezőnek tekintendő.